

Pruiul Calicului

revistă satirică și umoristică

Abonamentul:	Redactor: Tepeluș.	Anunțuri se primesc după învoiață.
Pe an Lei 20.—	Redacția și adminis-	
Pe 6 luni 10.—	— trația: —	
Pe 3 luni 6.—	Saliste (jud. Sibiu)	- Prețul unui exemplar -
		1 Leu.

Anul nou.

Decănuia-1 lumea, presara anulă celui nou e seara cea din urmă a anului celui vechiu!

Ăsta e un adevăr nu numai de vechii filosofi lipsiți de diplome, dar chiar și de noii filosofi, cari prin diplome dau cele mai vii dovezi, că n'au nici o idee de filozofie!

Care va să zică: Pomul nu sare departe de aghie!

Anul vechiu e înainte mergătorul anului nou, și cel-ce merge înainte croește drumul celui ce merge după el. Iedul sare de regulă după capră, și din ied țap se face!

Inzadar își gratulează deci oamenii de anul nou ca: An nou bun, an nou fericit, la mulți ani anul nou etc., pentru-că anul nou e fiul celui vechiu, și ce naște din pisică tot șoareci mănân ă!

Oamenii, gratulându-și de anul nou, își fac socoteala viitorului, dar de regulă fără birtaș, și-și încheie bilanțul, ca și miniștrii de finanțe ai noștri, de regulă cu deficit! Și cel-ce-și finește a ul vechiu cu deficit, aceluia inzadar îi gratulezi an nou cu plus, că tol cu deficit se va alege. Nu-i scăpare unde-i mai multă mâncare decât lucrare. Gura căscată cu muște se îmbată și tor muște fată!

Oameni fiind și noi Români, ea să ne facem în presara anului nou bilanțul anului vechiu, și să cercetăm nișel, la ce să ne gratulăm de anul nou?

La ce?

La deficit!

Deficitul e rostul tuturor întreprinderilor noastre la finea anului, de care ne despărțim! Iată dovezile:

Asupra stării noastre economice se exprimă deja poetul cu: „Nu am pâne, nu am sare, toate le-a dus darea mare” — prin urmare deficit!

Moralitatea, trăiește în concubinată — prin urmare deficit!

În viața socială încheiem anul cu câne și măță, plini de zavistie, uniți și neuniți, călugări și văduve, fete bătrâne și flăcăi râncezi — prin urmare deficit!

În biserică, la greco-catolici, când Dumnezeu nu e acasă, stăpânește Papa și dacă peștele nu se înpute dela cap, se înpute dela coadă — prin urmare deficit!

În comerț suntem la principile economice ale lui Schuller care ne duce — în deficit!

Meserii avem destule, dracul numai, că unii dintre meseriașii noștri nu cam stau de lucru — prin urmare deficit!

Ziaristica noastră are cei mai mulți abonenți în acele părți locuite de Români, pe unde oamenii nu știu ceti, și norocul ei cu Calicul, că altcum, fără subvențiune, ar trăi din — deficit, etc. etc.!

Suntem 17 milioane de Români, dar deficitul național e mult mai mare. Chiar acolo, unde suntem mai mulți laolaltă, și mai de sine stătători, simțul național românesc, în urma unui cosmopolitism fals, e mai puțin dezvoltat, deci deficit. Pentru întărirea simțului patriotic se face puțin sau nimica. Tot ce se face se face, în strictă observare a trânteli-

lor parlamentare, pentru a jungerea la putere. Toți se îmbulzesc la guvern ca grecii la temniță, cu unca deosebire, că nu-și conced, ca aceea unii altora întâietatea.

Ajungerea la guvern e elementul de viață al politicianilor, fie chiar cu prețul disordinei.

Românii din Bucovina au purtat în anul de care ne despărțim căița lui „Deutscher Michel“ zis și Popp pe cap și cu asta trasă până preste urechi întră în anul cel nou. Căița lui „Deutscher Michel“ e deficitul lor teatral.

Sus Marcule.

Hai Marcule cu temei
Pe mișei acum să-i iei
Și să-i joci coala cuminte,
Că de-avem așezăminte, —
Bune, rele, cum le-avem;
Ei aruncă din infern
Balele lor otrăvite,
Vorbele nesocotite,
Că se fură, că se coace,

Că slujbașii n'au ce face,
Însă când i-astupă gura
Cu o slujbă — secătura
Tace mulcom, ia parale
Și șantajul pe-altă cale
Îl pornește cu răbdare.

*
Marcule Mărcuțule
Ce mai faci drăguțule

Că de când te-ai depărtat
În Petroșeni ne-am stricat
Întorcete mai de grabă
Ca să dai de-o mână „neagră“
Mână neagră cu păcat
Corul ni l'a înprăștiat.
Și să știi dragă Mărcuț
Că'acel popă-i Romuluț
Să-i dai aspru peste bot
Că-i delegat de rezort
Și să'l arzi cât mai degrabă
Că la sobolani li-e teamă
Că nația pe furis
Mi'l aruncă până'n Criș
Și nația într'un ceas
O să-l faci de pripas.

Chef in Bergerai

Foae verde de mărar
Doctorul nostru Olar
Bagă mâna'n buzunar
Țiganii primesc o libră
Ca să cânte până'n ziua
Cărțașii din Bergerai
Au făcut mare alai
C'au scăpat de „gubera“,
Drăgănescu'n voe bună
Sticle'n jur pe mas' adună
Și tot scoate din șerpar
Că'i mare financiar,
Iară Dascălu David
Cu dinți de aur rade'n vid
Amos Gligor în sincoapă
Grohăe ca și o scroafă
Romanescu cu a ochiului coadă
Tot țintește spre-o năroadă
Zamfirescu umflă burta
Bergeroia taie turta
Și madamele în jur
Mișcă'nceț și dau „bon jour“
În Bergerai par'că trăsnește
Căci Olariu 'n franțuzește
Comndă și glăsuște
Ca sa cânte românește
Jidovii o și tulesc
Că românii nu glumesc.

Conibus.

Picături de...Davila.

Picături câte-s de ploaie
Câți liberali nu se 'ndoaie
Fulgi de nea câți cad din nori
Și la noi câți vânători
Pești în mări câți se găsesc
Câți burlaci îmbătrânesc
Atâtea dureri m'apuc
Când la crâșmă nu mă duc.

R. Achiescu.

Cocoana Gurădule

Câț, că voi nu dați corfă
la pețitori!

Anul nou și Bobotează
Tot după Crăciun urmează,
Frumoase sărbători
Pornesc pețitori!

Mițuluc!

Așa cântă un poet, pe care
eu nu'l cunosc.

Timpul dela anul nou până
la săptămâna brânzei e ne-
tăgăduit, timpul de aur al
pețitorilor și care fată în a-
cest timp nu se mărită, sau
cel puțin nu se pețește, aceea
în săptămâna brânzii, sigur
face strepezi. Câț!

Fata nepățită e ca cânepa
netopită, nu știe ce-i frân-
ghetoarea, pe război n'a-
junce, și'n ceasul cel mai
bun, din ea se alege o me-
liță, care flencănește mereu,
pană-când popa'i astupă gu-
ra c'o glie. Câț!

Sunt fete pe care nimeni
nu le-a pețit, nici batăr bur-
lăcii Săliștii. Aceste vorbesc
mai mult de pețitorii, căro-
ra le-au dat corfe, și n'au

nas pentru adevărul
proverbului: „Lauda de si-
ne nu miroase a tămăi!“.
— Câț!

Eu nu's filoloagă, sau
moașe literală. Nu mă ocup
deci cu nașterea etimologică
a cuvintelor; dar cu toate
astea stau să zic, că mama
verbului „a peți“ e verbul
„a puțin“. — Cel puțin pețitul
respins, sigur pute. Câț!

Pentru sine pețesc de re-
gulă feciorii și văduvii. Sunt
însă și fete și văduve care
pețesc. Ba eu cunosc băr-
bați cu neveste și copii, care
pețesc pentru sine — firește
fără știrea nevestelor, și sim-
plu din iubirea către liber-
tatea, de care sau bucurat
înainte de căsătorie. Câț!

Când cineva pețește fără
rezultatul dorit, aceasta în-
semnează în limba poporu-
lui de rând: „A se linge pe
buze“. — În societatea cultă
se zice: „A căpatat corfă“.
— Care va să zică — cum
zice „Viitorul“ când își linge

logica pe buze — în socie-
tatea cultă pețitorul capătă
cel puțin o corfă, în care și
poate păstra iubirea către
fata, pe care a pețit-o. Câț!

Chestiunea orientală a pe-
țitului, atât în societatea ță-
rânească, cât și'n cea civi-
listă e; Cum să pețești fără
să te lingi pe buze, și fără
să capeți corfa?

Răspuns:

Mai 'nainte de ce pețești
caută totdeauna ocaziunea,
ca să mănânci în societate
cu ființa, pe care vrei s'o
pețești. Dacă aceea ființa mă-
nâncă mult în societatea ta,
n'o cere, că sau te ștergi pe
buze s'au capeți corfă. Dacă
mănâncă însă puțin, cere-o
fără frică, că prin aceea că
mănâncă puțin, vrea numai
să'ți dovedească, cu cât
de puțin se poate ține o femeie în căsătō-
rie. — Câț!

Dragoste

Nice oamenii, nici Zeii
Nici călugării, uici smei,
Nici cărbunii 'n făuriște,
Nici burlacii din Săliște,
Nice țuca lui Mitică
Ori căciula lui nea Dită
Nu pot nu pot ca s'o scoată
Ba nici nu pot să socolă
Dragostea mare ce-o am
Cătră tine scump hirean.

K. Licul.

Ideal.

Câte stele sunt pe lac,
Căți chili trage-un fir de mac
Căți măgari sunt în Cucerdea
Cât ideal e'n Vecerdea,
Cât caracter e 'n jidanț,
Căta cinste în țigani
Oh atât de mult ador
Corul liberallor.

Nichieul.

Visul lui Stan Vorbălunșă

Se vă povestesc visul meu: Dintre toate boalele căsătoriei cea mai mare e soacra. Contra acestei boale nu-i leac. Nici un doctor care vindecă de turbarița, nu te poate mântui de soacra.

Intrebat-am la vrăjitoare, pascalitori și șolomonari cum să scap pe cai cinstite de soacra mea, dar nime nu mi-a știut da sfat.

Dat-am liturgii de prescuri la biserică făcut-am masle cu 7 popi lăsat-am să cetească psaltirea 'napoi, rugatu-m'am în tot chipu la Dumnezeu și toți sfinții s'o ia dracul dar toate înzadar.

Disperat cum eram într'o zi m'am dat pe mine însu-mi dracului, numai să scap de soacră-mea.

Cel ce ziua pomenește pe dracul, noaptea draci visează.

În noaptea următoare când dormeam mai bine cine mi-se arată în vis? — dracu.

Negru ca un hornar care șede la umbra lui Pațița cu coarnele de țap pe cap, coada cât un șlep de-al cocoanei Gurădulce din n'apoi, lopete de cal la picioare, sta dracul dinaintea mea și scânteind din ochi ca o șină de fer scoasă din para focului, când țiganul da pe nicovală cu barosu.

Ce vrei dela mine? — mă întreba dracu — apoi așteptând raspunsul meu, lasă să-i spânzure o limbă lungă în gură ca și ogarul ostenit de fugă după iepuri.

Mie de spaimă mi se facu graiul nod în gură și nu puteam zice alta decât soa...-soacr...-cră- du...-du... du...! —

Afară cu vorba — a-

dause dracul — ea eu asta noapte am să duc doi renegați, trei ovrei câțiva călugări mai mulți diplomați, o gramadă de advocați, zarați, cămatari, morari, cărciumari etc; și n'am timp de pierdut.

Auzind eu pe dracul cu câtă bunăvoință vrea să ducă cu sine pe atâția, mi-s'a deslegat limba și i-am zis: te rog foarte frumos du cu o caleși pe soacră-mea.

Dracul aflând dorința mea a plesnit într'un răs cu hohot, de toate blidele din cuer șe clătinau, apoi mi-a zis: — Așa vă trebuie vouă bărbaților din aceasta lume păcătoasă. De ce sunteți voi atât de proști? Noi în iad suntem cu mult mai cuminți și ca să scăpăm de soacre le luăm pe ele de neveste!

Dar să nu te superi adause dracul, — eu o să-ți implinesc dorința — Atunci pare că'l văd cum și-a învărtit coada în jurul grumazilor soacrei mele, și fluerând marsul lui Mihai Vi-teazu a luat-o prin hornul căsii afară cu ea.

Eu, ca nici odată în viața mea am dormit liniștit și fericit până ziua târziu. Când deodată ma pomenesc cu oare cine strigând: «Școala puturosule și-ți vei de lucru», ma trage de picioare jos din pat și cine ma trage de picioare? — soacră-mea.

Dor

Dorul meu de burlăcel
L'am băgat în portofel,
Iar din dragostea-mi târzie
Am făcut hârtii de-o miie,
Și acum, cu pașii lini
Caut zestrea prin vecini.

Stan Pățitul

Am auzit de sărutări date pe fereastră, de sărutări date peste gard, peste poartă, de sărutări furate, de sărutări d'ale lui Iuda, de sărutări argentoenești etc. dar' de sărutări primite dela barbat prin poșta, și altele tot prin poșta trimise barbatului n'am mai auzit până ieri. Ieri fiind cu o treabă la poșta, acolo a venit și o nevastă tânără și frumoasă ca o lebăda care primise dela barbatu-so din Dobrogea un mandat poștal despre 100 lei ca să-și ridice banii. Pe cupon, sau pe marginea mandatului de poșta, sta scris: „Aici, draga mea, îți trimit 100 lei și o dulce sărutare!“.

Predând nevasta mandatul poștal oficialului de poșta, acesta a tăiat cuponul, cum de regulă se face, și numărând 100 lei i-a dat neve-

stei cu cupon cu tot zicând: Aici 100 lei și o dulce sărutare dela barbatu-to! Nevasta primind cuponul și cei 100 lei ia bagat într'o punguliță, dar nu s'a depărtat, ci a stat în așteptare.

Oficialul poștal observând, într'un târziu, că nevasta nu s'a dus o întreabă:

— Ce mai aștepți nevastă?

— Aștept domnule după sărutarea, pe care ziceți că mi-a trimis barbatul deodată cu banii!

— Bine zici, să ți-o dau — și atunci prinde nevasta de după cap, și o sărută de fiiuiau ferestrele!

— Da tu nu trimiți ceva la barbat?

— Eu domnule îi trimit două sărutări!

— Adu-le-'ncoaci! — Atunci nevasta prinde pe oficialul

cu amândouă mâinile de după grumazi, și-i trage două sărutări, ca să le trimeată barbatului, de ai fi putut îndulci cu ele o mânăstire întreagă de călugari.

După aceea, întorcându-se către mine, nevasta-mizise: »Ce întocmire bună-i acum la poșta, ca-ți poți săruta barbatul în depărtare peste două țări!“.

Să luăm aminte!

Înțelepciunea ficarilor se începe din coada prostiei. Nu vă mire dacă vedeți că dă și roade. Coada prostiei, fiind și ea mișcătoare, ca ori ce coadă, seamănă vânt iar furtuna va fi rodul cules de acei cari i-au aruncat sămânța.

Dacă'ar fi dorul din Vale strămb ca strada dorului, bieții amorezați s'ar încârliga de răs ori s'ar împleteci de dragoste și de... turburel.

Inzadar strigă liberalii că vreau singuri puterea, inzadar spun cămătarii că să jertfesc pentru binele deaproapelui, inzadar strigă demagogii Săliștii la poarta lui Moscovici, — glasul înțeleptului asin nu se aude în cer.

Colac și Pupăză.

Colac : An nou bun soațe!—Asta e ziua, care a făcut Calicul, ca se ne bucurăm și să ne veselim întrânsa! — Azi jubilăm anul nou jubilăm intrarea în al treilea an al Calicului! — Și tu soațe ești cel mai fericit între muritori, pentrucă, cum aud, preoteasa ta azi dimineața, ți-a născut a șaptea fată — tu poți jubila azi și jubileul celor șapte fete!

Pupăză ; Da, eu pot jubila și jubileul olarului, care și-a răsturnat a șaptea oară carul cu oale!

Colac : Ce spui soațe, tu n'ai inimă pentru bucuria zilei de azi?!

Pupăză : Ba cum nu! — Unde — te întreb eu — mai poate afla loc bucuria în inima unui popă dela sate, în care locuiesc șapte fete nemăritate? ! — Nu știi tu vorba cocoanei Gurădulce: „O fată, destule fete; două fete, prea multe fete; trei fete și o nevastă la casa

duc pe orice bărbat la disperare!“ . Dacă așa e, spunemi încotro s'o iau eu cu 7 fete și o nevastă la casa?!

Colac : Cătră Papa care numai eri alaltăeri a hotărât, ca fetele voastre să se mărite fără zestre!

Pupăză ; După celibuși?

Colac ; Da zău, moralitatea publică ar câștiga mult, dacă și celibii voștrii s'ar însura!

Pupăză : Și prin însurarea călugărilor voștrii n'ar perde nimic!

Colac : Mă, noi n'avem atâția călugări câte fete ai tu!

Pupăză : Alta mă supără pe mine soațe, de n'am azi, la jubileul Calicului, inima la loc!

Colac : Ce?

Pupăză : O ceartă crâncenă, ce îndată după nașterea fetei mele a șaptelea s'a născut între nevastă-mea și soacră-mea, Trebuie să

știi, că eu pe cele 6 fete ale mele botezându-le le-am dat numele, care mi-a plăcut mie. Indată însă după nașterea fetei a șaptea, nevastă-mea a pretins ca s'o boteze pe numele ei. Apoi bine știi tu, că soacră-mea mânâncă cu falcile și mușcă cu limba, iar nevastă-mea e fata soacrei mele. Una nu lasă după cealaltă. De azi dimineața se ceartă furcă, de cugeți că's două cățele, care se mușcă prin gard! — Eu am trebuit să părăsesc casa și acum nu știu ce să fac, cum să'mi botez fata?!

Colac : Dar cum chiami pe nevastă-ta?

Pupăză : Claril!

Colac : Și pe soacră-ta?

Pupăză : Neta!

Colac : Atunci e ușor — botează-ți fata „Clarineta!“.

Pupăză : Bravo frate Colac! — Să trăiască Calicul! — Adio! — Mă duc să'mi împac nevasta cu soacră-mea!

Colac : Impac-o cum te-o trăzni prin cap, da ce facem noi cu celibuși! Săliștii soațe?

Pupăză : Asta-i chestia voastră confe...soră...nală și acolo nu mă amestec. Cu... pu...nerea mânilor deasupra capetelor încă nu poți tu rezolva chestia burlăcitului.

Colac : Ai dreptate soațe! Da tot n'ar strica dacă ar da și burlacii noștri odată peste nănașu 3-că.

Pupăză : Pușchia pe limbă-ți, fiindcă atunci poți spune că So...ra...cit deja toate relațiile diplomatice dintre burlaci, și Cu pu...zderia propunerilor tale te pomenești parăsit în pustie, strigând ca gloaba din poveste mi..ha.ha.

Colac : Smeu te mai poate înțelege. Servus soațe!

Pupăză : Servus.

Scântel din cremenea lui Amnariu

A calicilor e împărăția cerurilor și cu Puiul Calicului în mână oricine poate intra în Raiu, dacă sf. Petru îi deschide poarta.

Astăzi tot bețivul care se îmbată pe credit crede că poate ocupa postul de ministru de finanțe.

Unii burlaci se amorezează după spusa altora și sărută de mai multe ori în aer până dau de adevăr.

Melancolia e o boală care se naște din punga goală.

Neîncrederea e ofița pretenției.

„Porcărie“ e o mâncare care numai pregătită e bună.

Poliandria e idolul femeilor cochet.

Omul sgârțit trimite deodată și după medic și după măsar, spre a nu plăti două drumuri.

Călnța e primăvara virtuților, Pentru cei căsătoriți însă e iadul pe pământ.

Adevăratul om cu dreptate și în somn să culcă pe dreapta spre a nu face vr'o strâmbătate.

Cea mai periculoasă boală e aceia de care moare omul.

teia. Reprezentația tragi-comică din sală a fost mai interesantă decât cea de pe scenă. Suvenirii de șuvițe smulse a fost răsplata actorilor schimbători de locuri din sală. Concursul jandarmeriei s'a dovedit de prisos.

— În Orlat Baci vrea să înbuneze pe Rău și să-i înduplece pe drumul stânci a 6-a. Rău știe că baciul nu-i vrea răul, fiindcă e rău cu rău, dar e mai rău fără stână și smântână. Primnotarășu se încapăținează pe lângă ideea sa, zicând că întâi să vadă dacă miorița va avea chiag, că altcum e Rău. Sonea e în căutarea nanașului.

— Cristianul piânge și jetește pierderea mucenicului Ghișe, sacrificat pe alvia zărului.

— Ne fiind prielnic terenul pazardios pentru cultura chimului savantul sas a început experiențele sale pe pământul îngrășat de bivolițe al Săcelului. Se speră că aici în fiecare an va răsări câte-un fir ori câte-o firică de chim.

Sibiu și iur.

— În Turnișor maestrul Topolog a instruit jumimea săsească pentru cor românesc. Sașii au reputat succese colosale cu „Foae verde laba găștii“. La banchet jupân Honălăș a făcut istoricul înfrățirii, declarând că el a fost cândva Haneș iar numai timpul și mediul la făcut Honălăb. Maestrul emoționat de aceste constatări, a zis: „Poate și mie să mi se fi potrivit cândva cușântul Tăpălagăș în locul celui de azi“. În tot timpul banchetului fanfara a cântat: „O du liebe Augustin“ iar Riesenrad-ul a scârțâit din axa științei.

— Liberalii din Sibiu au hotărât să-i trimită lui Vecerdea o cunună de spini cu inscripția: „Celui jertfit pe altarul egoismului“. Regrete eterne pentru politicienii nenorociți dela treptele viceprezidenției.

Petroșani

— Gheorghe Merișor Berea inspectorul adm. a Dobrogei, trecând cu motorușul prin Merișor a avut imprudența să se aghete de părintele Saturn. Părintele scos din răbdări uitând că a încetat de a mai fi planetă, decând l'au scos oamenii din Biserică, după ce a tras câțiva Dumnezăi inspectorului era cât p'aci să-l și păruască,

Știri telegrafice.

Agentia: Tepeleș.

aduse în cărcă de „Puiul Calicului“

Săliște și iur.

— La revelion, revenind unii burlaci asupra hotărârii de-a rămâne vecinic singurei, s'au și început înalțarea ofertelor. Toate ofertele fiind ispititoare, s'or pomenii săracii iar singuri, ne-

fiind în stare să decidă care trebuie luată și care lăsată.

— Societatea vânătorilor, — la recomandăția secretarului — vrea să întreprindă o vânătoare de cocori la Bobotează.

— În Aciliu petrecerea aranjată de Crăciun a fost de toată minunea. Locurile au fost vândute la câte doi trei deodată așa că prin frecarea și prin schimbarea de locuri s'a produs scân-

DIFFERIT AMPLU

de papetărie și m.
brărie se găsesc
în mare alegere

Sibiu

Sibiu

:-: SIBIU :-:

Str. REG. MARIA

- (Cizmăciilor) 1.

POEZII ROMANE

NUVELE. POVESTIRI.

CĂRȚI DE ȘTIINȚĂ DE

TEATRU. ISTORIOARE

cu și fără ILUSTRĂȚII

:-: pentru COPII. :-:

Mai departe:

PORT-VIZITE ELE-

GANTE DIN PIELE.

NOTESE DIN PIELE ȘI

PĂNZĂ. ALBUME PEN-

TRU POEZII. ALBUME

PENTRU ILUSTRATE.

PIROGRAVURI. RAME

PENTRU FOTOGRAFII.

SERVICII DE BIROURI.

CREIOANE MECANICE.

AGENDE. CASETE CU

PLICURI. MAPE DE

PLICURI CU INIȚIALE.

precum și alte multe

articole potrivite.

Frați Români!

Nu cumpărați alt ca-
lendar până nu cettiți

Calendarul pentru toți 1922

Este cel mai bine scris calendar dintre calendarele făcute pentru popor, cuprinde consemnarea exactă a târgurilor, poșta, telegraful, scala timbrilor ș. a. — Partea literară e scrisă de cei mai buni scriitori ai noștri ca: Dr. I. Lupaș, I. Gorun, I. Soricu, Aurelia Pop, Volbură Poiană, ș. a. O mulțime de clișee (chipuri) întregesc acest calendar. Istoria eroilor Horia, Cloșca, Crișan, Mihai Viteazul Avram Iancu, dimpreună cu chipurile lor, deasemenea e cuprinsă în acest bogat și ales calendar. — Costă lei 5.50 exemplarul. Cu porto cu tot lei 6.50. Cine comandă amândouă calendarele («Calendarul pentru toți» și «Calendarul Calicului») le primește cu 11 lei (cu porto cu tot).

„VINICULTURA”

:-: Societatea pe acțiuni :-:

SIBIU, -- Str. VAGNER 25, -- SIBIU

:-: (LANGA GARA) :-:

Mari depozite de vinuri vechi și noi din principalele PODGORII ALE ARDEALULUI și din DRAGAȘANI, **VINURI DE MASĂ ȘI SPECIALITĂȚI PENTRU DE-**
-: SERT în butelii :-:

:-: :-:
VINDE CU
-PREȚURI-
CARI BAT
:-: ORI CE :-:
CONCU-
-RENȚĂ.
DELA 10 LI-
TRI ÎN SUS

:-: :-:
EXPEDIA-
ZĂ CANFI-
TĂȚI MARI
ȘI MICI ÎN
TOATĂ RO-
:-: MÂNIA :-:

ADEVĂRATA TUICĂ de

PRUNE DIN VECHIUL REGAT GUS-
TOASĂ ȘI EFTINĂ. — ROM JAMA-
CĂ, COGNIAȚ ȘI TOT FELUL DE LICHERURI

Spirit dublu rafinat 96%.
DELA CELE MAI REPUTATE FABRI, VINDE
DELA 5 LITRI ÎN SUS